DROGA KRZYŻOWA

KALWARIA WARMIŃSKA

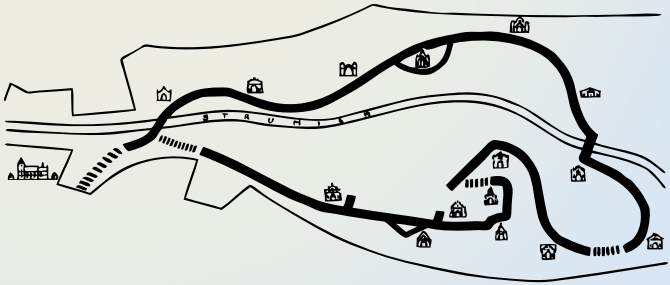

PAMIĄTKA Z GŁOTOWA
K. DOBREGO MIASTA

DROGĄ KRZYŻOWĄ PRZEZ PISMO ŚWIĘTE

Przejdziemy tę Drogę Krzyżową, biorąc za przewodnika Pismo Święte. Odczytamy mękę Pana naszego Jezusa Chrystusa ze słów Psalmisty, Proroków i z opisów Ewangelii. Pochylimy się przy każdej stacji nad świętymi tekstami, tyle razy przez nas odczytywanymi- ale teraz ożyją, bo opiszą rzeczywistość, która wydarzać się będzie przed naszymi oczyma.

plan kalwarii

Nabożeństwo Drogi Krzyżowej polega na rozmyślaniu męki Pana Jezusa i obchodzeniu stacji. Można posługiwać się pieśniami, rozważaniami, modlitwami odpowiednimi do danej stacji. Gdy czas pozwala, można też według zwyczaju dodać modlitwę Ojcze nasz... Zdrowaś Maryjo... Chwała Ojcu... Można zyskać odpust zupełny na warunkach: spowiedź, Komunia św., modlitwa w intencjach papieskich.

Na drodze Cię Jezu spotykam
I krzyża ciężkiego dotykam
Więc pójdę za Tobą cichutko
By ulżyć choć trochę Twym smutkom.

1. Stoisz tak cicho
A ludzie krzyczą
Bolą złe słowa
Cię wciąż od nowa

2. Ciężki od grzechów
Całego świata
Wziąłeś w ramiona
Krzyż tak jak brata

3. Upadłeś tak ciężko
Zbiłeś kolana
Kamienie płaczą
Kroplą krwi Pana

4. Jezus swą Matkę
Na drodze spotkał
I wielką radość
W sercu swym doznał

5. Pójdę z Szymonem
I krzyż poniosę
Może odpoczną
Twe nogi bose

6. A Weronika
Chustą swą białą
Twarzy dotyka
By mniej bolało

7. Znowu upadłeś
I wstać Ci trudno
Całujesz ziemię
Od grzechów brudną

8. Co mówisz Jezu
Tym którzy płaczą
Niech swoje grzechy
Najpierw zobaczą

9. Jak mam ci pomóc
Gdy wstać nie możesz
Tak mi jest przykro
Że płaczesz Boże

10. Tobie co dałeś
Ludziom świat cały
Oni ci szaty
Nawet zabrali

11. Przybili ci ręce
Co chciały przytulić
Wszystkich do siebie
Gwoździmi przekłuli

12. Ciemno się robi
Gdy ty umierasz
A ty już niebo
Krzyżem otwierasz

13. Krzyż został pusty
Wyschły krwi krople
Lecz oczy matki
Od łez wciąż mokre

14. Cicho jest w grobie
Jak w środku nocy
Pojutrze Jezus
Wszystkich zaskoczy

STACJA I - Pan Jezus na śmierć zasądzony

*Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Ciebie,
Żeś przez krzyż swój święty świat odkupić raczył.

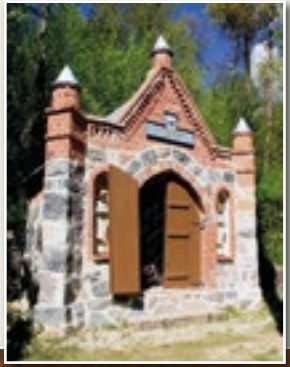
"Wielu osłupiało na Jego widok- tak nieludzko został oszpecony Jego wygląd i postać Jego była niepodobna do ludzi. On wyrósł przed nami jak młode drzewo i jakby korzeń z wyschniętej ziemi. Dręczono Go, lecz sam dał się gnębić, nawet nie otworzył ust swoich" (Iz 52,14; 53,2.7).
Rzekł do nich (Piłat): "Ja nie znajduję w Nim żadnej winy" (J 18,38).

Przyprowadzili Go przed Piłatowy sąd, by sądzić niewinnego niebios Pana. Skazują Go na śmierć, choć nie znaleźli win w Jezusie naszym Mistrzu z Nazaretu.

O Jezu mój, cóż to za niepojęta miłość, ta miłość. Twoja do mnie. Dla tak nędznego stworzenia, jakim ja jestem, nie dość było cierpieć więzienie, skrępowanie, biczowanie, jeszcze trzeba było, abyś poniósł tak haniebny wyrok. O Panie, szczerze żałuję za wszystkie grzechy języka, bo one skazały Cię na śmierć.

*Przez Twoje Chryste niesprawiedliwe skazanie,
Ciebie prosimy wysłuchaj nas Panie.

Któryś za nas cierpiał rany,
Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami,
I Ty, któraś współcierpiała,
Matko Bolesna, przyczyń się za nami.

STACJA II - Jezus bierze krzyż na Swe ramiona

*Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Ciebie,
Żeś przez krzyż swój święty świat odkupić raczył.

“Wszyscyśmy pobłądzili jak owce, każdy z nas obrócił się ku własnej drodze; a Pan zwalił na Niego winy nas wszystkich” (Iz 53,6).
Panie, naucz mnie Twojej drogi, prowadź mnie ścieżką prostą” (Ps 27,11).

Przynoszą ciężki krzyż, znak hańby, wzgardy też. Wkładają na ramiona Jezusowe. A On przyjmuje go z miłości za swój lud, by za nas umrzeć na górze Golgocie.

Mnie to, a nie Tobie mój Jezu, krzyż ten się należy. Krzyż najcięższy z tylu i tak ciężkich grzechów moich bezbożnie złożony. O dobry Jezu, Zbawicielu mój, daj mi siłę do dźwigania wszystkich krzyży życia mego, na które zasłużyłem grzechami. Spraw, żebym przez całe życie krzyż twój miłował, a w końcu umarł, trzymając go w dłoniach.

*Przez Twego, Chryste, krzyża ukochanie,
Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Któryś za nas cierpiał rany...

STACJA III - Jezus upada po raz pierwszy

*Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Ciebie,
Żeś przez krzyż swój święty świat odkupić raczył.

“Podałem grzbiet mój bijącym i policzki moje rwącym mi brodę”(Iz 50,6). “Zmiłuj się nade mną, Panie, bom słaby; ulecz mnie, Panie, bo kości moje strwożone i duszę moja ogarnia wielka trwoga; lecz Ty, o Panie, jakże długo jeszcze...?” (PS 6,3-4).

Tak opuszczony Pan z ciężarem naszych win posuwa się na Górę Kalwaryjską. I swą miłością On, ogarnia nas wszystkich, gdy pada pod ciężarem krzyża po raz pierwszy.

O cierpiący Zbawicielu mój, oto przed Tobą stoi grzesznik bardzo wielki. Ile to już razy wpadłem w grzechy, a Tyś mnie zawsze ratował i dźwigał. O Panie, podaj mi teraz dźwigającą świętą rękę Twoją. Wspomóż mnie Jezu, abym już nigdy w życiu nie wpadł w grzech śmiertelny i abym w godzinę śmierci zapewnił sobie zbawienie wieczne.

*Przez Twoje, Chryste, bolesne upadki,
Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Któryś za nas cierpiał rany...

STACJA IV - Pan Jezus spotyka swoją Matkę

*Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Ciebie,
Żeś przez krzyż swój święty świat odkupić raczył.

“Na ten widok zdziwili się bardzo, a Jego Matka rzekła do Niego: «Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie»” (Łk 2,48-49). “Wszyscy, co drogą zdążacie, przyjrzyjcie się, patrzcie, czy jest boleść podobna do tej, co mnie przytłacza, którą doświadczył mnie Pan, gdy gniewem wybuchnął” (Lm I, 12).

Pan szedł w spiekocie dnia i w szarym pyle dróg, I spotkał się z Maryją, Matką Swoją. W tak wielkim bólu swym, nie mówią do siebie lecz pocieszają się słodkim wejrzeniem.

O Boski Synu Maryi. O Bożego Syna Matko. Oto przed Wami upokorzony i skruszony wyznaję, że jestem onym zdrajcą, co z grzechów swych uczynił miecz boleści, przeszywający w onej chwili przenajczystsze Serca Wasze.

Z całego serca żałuję i do Was obojga o miłosierdzie i o przebaczenie wołam. O Jezu mój miłosierdzia. O Matko Boża miłosierdzia. Abym przy pomocy tak wielkiego miłosierdzia Waszego życie swe zmienił i zasłużył na spotkanie z wami w niebie

*Przez Twoje, Chryste, bolesne spotkanie,
Ciebie prosimy, wysluchaj nas Panie.

Któryś za nas cierpiał rany...

STACJA V - Szymon z Cyreny pomaga Jezusowi w niesieniu krzyża

*Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Ciebie,
Żeś przez krzyż swój święty świat odkupić raczył.

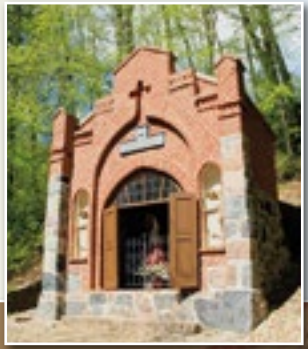
"Czekałem na współczującego, ale go nie było i na pocieszajacych, lecz ich nie znalazłem" (Ps 69,21). "Wtedy żołnierze namiestnika zabrali Jezusa z sobą do pretorium i zgromadzili koło niego całą kohortę. Wychodząc spotkali pewnego człowieka z Cyreny, imieniem Szymon. Tego przymusili, żeby niósł krzyż Jezusa." (Mt 27,32). "Jeden drugiego brzemiona noście i tak wypełnicie prawo Chrystusowe" (Ga 6,2).

Już opadł Jezus z sił, dźwigając ciężki krzyż. Więc obawiając się przedwczesnej śmierci, Szymona zmuszają, przebiegli oprawcy, by pomógł Jezusowi dźwigać krzyż.

Zbawicielu dobry, wejrzyj na mnie z taką miłością, z jaką spojrzałeś na Szymona, gdy pomagał Ci dźwigać Krzyż. Spraw, abym przez cierpliwe znoszenie doświadczeń życiowych, zasłużył sobie na życie wieczne. Daj, abym cierpiąc z Tobą na ziemi, mógł kiedyś również weselić się z Tobą w niebie. Pozwól mi również zrozumieć Panie, jak piękną i miłą dla Ciebie jest sprawą poświęcić się dla bliźnich i wspomagać ich w dźwiganiu krzyża.

*Przez Twoje, Chryste, bolesne wyczerpanie,
Ciebie prosimy wysłuchaj nas Panie.

Któryś za nas cierpiał rany...

STACJA VI - Weronika ociera twarz Jezusowi

*Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Ciebie,
Żeś przez krzyż swój święty świat odkupić raczył.

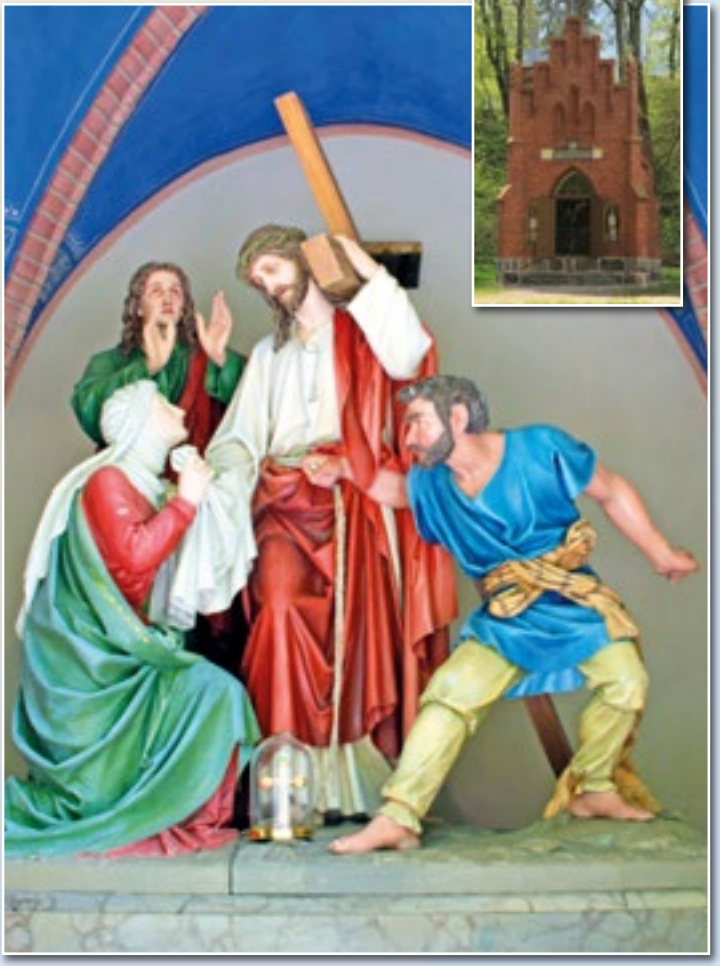
“Nie miał On wdzięku ani też blasku, aby na Niego patrzeć, ani wyglądu, by się nam podobał. Wzgardzony i odepchnięty przez ludzi, Mąż boleści, oswojony z cierpieniem, jak ktoś, przed kim się twarze zakrywa, wzgardzony tak, iż mieliśmy Go za nic” (Iz 53,2-3). “Bo jak śmierć potężna jest miłość” (Pnp 8,6)

Wtem z tłumu idzie ta, co zwą Weroniką trzymając białą chustę w swoich rękach. Ociera Panu twarz, tę, Przenajświętszą Twarz tak bardzo znieważoną przez złość ludzką.

O Jezu mój najboleśniejszy, spraw to, bym podobnie jak św. Weronika odważnie stawał przy Tobie. Naucz mnie wznieść się nad sądy ludzkie, gdy chodzi o wyznanie wiary w Ciebie, gdy chodzi o zachowanie Twoich przykazań. Natchnij mnie także Panie poświęceniem dla bliźnich, byś mógł w duszy mojej wycisnąć swój obraz.

*Przez Twoją, Chryste, dla Weroniki dobroć,
Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Któryś za nas cierpiał rany...

STACJA VII - Pan Jezus drugi raz upada

*Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Ciebie,
Żeś przez krzyż swój święty świat odkupić raczył.

"Z głębokości wołam do Ciebie Panie, o Panie wysłuchaj głosu mego! Nakłoń swoich uszu ku głośnemu błaganiu memu.(Ps 130, 1-2) Poorali mój grzbiet oracze, wyżłobili długie bruzdy" (Ps 129,3).

Upadłeś Panie mój nie tylko jeden raz, lecz zawsze powstawałeś szybko z ziemi. Tym dałeś przykład nam, że trzeba szybko wstać, gdy ciężki grzech przygniecie naszą duszę.

Panie Jezu Chryste, proszę Cię przez zasługi Twojego drugiego upadku, abyś mnie wspierał swoją łaską we wszystkich trudnościach. Spraw to, bym wszystko czynił zgodnie z Twoją wolą. Umacniaj ducha mego w Sakramencie Pokuty, przyjdź do mnie ze swoją mocą w Komunii Świętej, bo tylko z Twoją łaską wszystko mogę, z Twoją pomocą wszystko zwyciężę.

*Przez Twoje, Chryste, ludzi ukochanie,
Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie

Któryś za nas cierpiał rany...

STACJA VIII - Pan Jezus upomina płaczące niewiasty

*Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Ciebie,
Żeś przez krzyż swój święty świat odkupić raczył.

“Za Jezusem szła wielka rzesza ludu i niewiast, które płakały i narzekały. A Jezus, obróciwszy się, rzekł do nich: Córki Jerozolimskie, nie płaczcie nade Mną, ale same nad sobą płaczcie i nad synami waszymi. Albowiem jeśli to się dzieje z drzewem zielonym, cóż się stanie z uschłym?” (Łk 23, 28.31). “Latorośl nie może przynieść owoców, jeśli nie trwa w winnym krzewie (J 15,4).

I szedł tak Chrystus Pan, przez miasto niewdzięczne. Wśród tłumów, które nań patrzyły wrogo. Bezsilne niewiasty, tylko łzy roniły, a Jezus je pociesza prawdą Bożą.

O dobry Zbawicielu, miłośniku ludzi, przestrzeż zbawiennie i moje serce, bym nie zginął w grzechach swoich.
Wyrwij z ciasnego kręgu miłości własnej, bym za Twoim przykładem umiał myśleć o bliźnich nawet wtedy, gdy sam iść będę drogą cierniową. Naucz mnie nie tylko swoje grzechy opłakiwać, ale także innym wypraszać modlitwą i cierpieniem miłosierdzie.

*Przez Twoje, Chryste, pocieszenie,
Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Któryś za nas cierpiał rany...

STACJA IX - Pan Jezus trzeci raz upada

*Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Ciebie,
Żeś przez krzyż swój święty świat odkupić raczył.

"Usłysz, o Panie, moją modlitwę. Nieprzyjaciel prześladuje mą duszę, me życie na ziemię powalił. Wyciągam ręce moje do Ciebie, rychło wysłuchaj mnie, Panie, albowiem duch mój omdlewa" (Ps 143, 1.3.6-7).
"Pokrzepcie ręce osłabłe, wzmocnijcie kolana omdlałe!" (Iz 35,3).

Pan szedł w spiekocie dnia i w szarym pyle dróg dźwigając ciężki krzyż na swych ramionach. Gdy opadł z wszelkich sił u podnóża góry upada po raz trzeci Jezus drogi.

Wszechmocny, wieczny Boże, który swoją potęgą utrzymujesz niebo i ziemię, któż Cię tak ciężko obalił? Niestety, moje to powtarzane upadki i złości. Ja to, przydając grzech do grzechu, dodaję boleść do boleści Twoich. Błagam cię przeto Jezu, przez zasługę Twojego upadku, podaj mi rękę i dźwignij mnie swoją łaską, oczyść mnie z grzechu i umocnij ducha mego, by mnie pokusa na nowo nie zwyciężyła.

*Przez Twoje, Chryste, bolesne upadki,
Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Któryś za nas cierpiał rany...

STACJA X - Pan Jezus odarty z szat

*Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Ciebie,
Żeś przez krzyż swój święty świat odkupić raczył.

“Lecz On się obarczył naszym cierpieniem, On dźwigał nasze boleści, a myśmy Go za skazańca uznali, chłostanego przez Boga i zdeptanego. Lecz On był przybity i za nasze grzechy, zdruzgotany za nasze winy. Spadła nań chłosta zbawienna dla nas, a w jego ranach jest nasze zdrowie” (Iz 53,4-5). “Trzeba porzucić dawnego człowieka, który ulega zepsuciu na skutek zwodniczych żądz, odnawiać się duchem w naszym myśleniu i przyoblec człowieka nowego, stworzonego według Boga, w sprawiedliwości i prawdziwej świętości.” (Ef 4,22-24)

Gdy stanął Chrystus Pan, na szczycie Golgoty przez Żydów z szat odarty, obnażony. I gorzką żółcią też w pragnieniu pojony, by wypełniły się Słowa Pisma.

Mój Mistrzu...

Zbawicielu drogi, publicznie obnażony i zawstydzony, wycierpiałeś za mnie niewypowiedzianą wprost hańbę. Pozwól mi zrozumieć, że moje ciało jak i bliźnich tak jak twoje jest świątynią Boga, której nie godzi się znieważać brakiem wstydliwości. Przypomnij mi, o Panie, Twoją postawę pełną pokory, gdy będzie chodziło o moją cześć. Pozwól mi pozostać sprawiedliwym, spokojnym i zaufać Tobie.

*Przez Twoje, Chryste, z szat obnażenie,
Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Któryś za nas cierpiał rany...

STACJA XI - Pan Jezus przybity do krzyża

*Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Ciebie,
Żeś przez krzyż swój święty świat odkupić raczył.

“Gdy przyszli na miejsce, zwane «Czaszką», ukrzyżowali tam Jego i złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej stronie. Lecz Jezus mówił: «Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą co czynią»” (Łk 23, 33-34).
“A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego namiętnościami i pożądaniami” (Ga 5,24). “Jeden drugiego brzemiona noście i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe” (Ga 6,2).

Już rozciągnęli go na krzyżowym drzewie i przybijają ręce, nogi święte. Ach Jezu, Panie mój, za moje to grzechy tak strasznie cierpisz, przelewając Krew Najświętszą.

Jezu ukrzyżowany, naucz mnie z miłości ku Tobie ukrzyżować swoje złe skłonności, abym nigdy pod ich wpływem nie zboczył z drogi prawdy i sprawiedliwości,. Natchnij mego ducha mocą z wysoka, a w sercu moim roznieć pragnienie wyższych rzeczy, bym się nie lękał trudności i cierpienia, bym mężnie i ochotnie ukrzyżował w sobie wszelką pożądliwość i upodobnił się do ciebie ukrzyżowanego.

*Przez Twoje, Chryste, do krzyża przybicie,
Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Któryś za nas cierpiał rany...

STACJA XII - Pan Jezus umiera na krzyżu

*Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Ciebie,
Żeś przez krzyż swój święty świat odkupić raczył.

“Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata” (J 1,29). “Było już około godziny szóstej i mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem: “Ojcze w Twoje ręce powierzam ducha mojego.” Po tych słowach wyzionął ducha” (Łk 23,44-45).

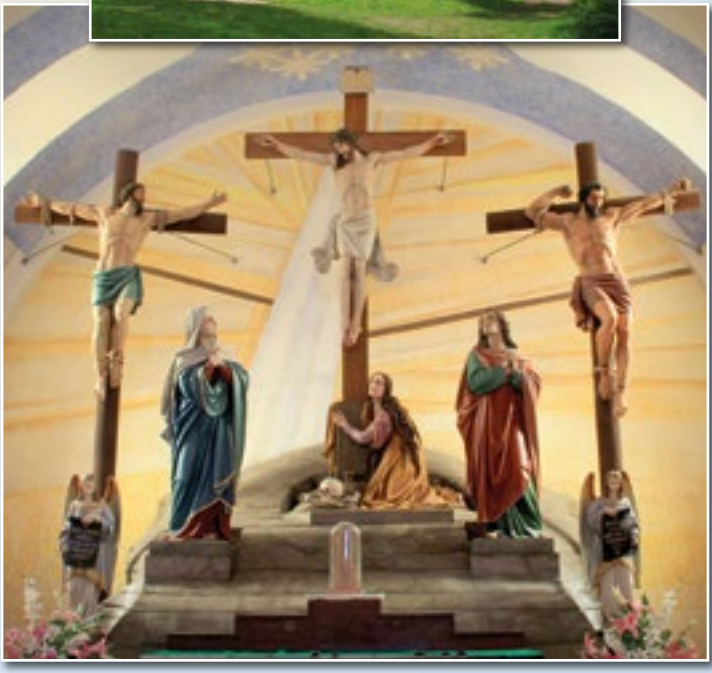
O cichy Baranku na krzyżu rozpięty oddajesz ducha swego w ręce Ojca. I jeszcze po śmierci włócznią ugodzony w Przenajświętsze Serce pełne miłości.

Panie Jezu Chryste, cóż Ci oddam za miłość Twoją. Wszystko coś miał w naturze ludzkiej poświęciłeś dla naszego odkupienia. Daj mi zrozumieć miłość Twoją i wyryj głęboko w moim sercu słowa Apostoła: “Za wszystkich umarł Chrystus,aby ci, którzy żyją, już nie żyli dla siebie, ale dla Tego który za nich umarł”. Tak postępując spodziewam się usłyszeć od Ciebie w godzinę śmierci tak upragnione i błogosławione słowa: “Dziś ze mną będziesz w raju.”

*Przez Twoją, Chryste śmierć krzyżową,
Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Któryś za nas cierpiał rany...

STACJA XIII - Pan Jezus zdjęty z krzyża

*Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Ciebie,
Żeś przez krzyż swój święty świat odkupić raczył.

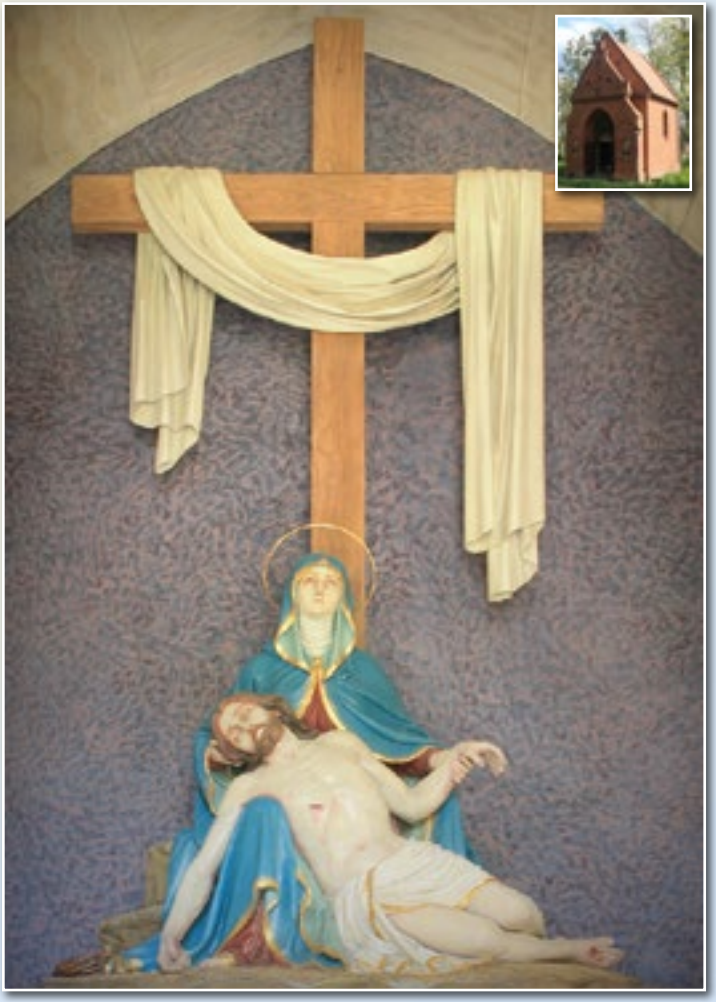
"Aby przez szabat ciała nie zostały na krzyżu, Żydzi prosili Piłata, aby połamano nogi i zdjęto ich. Przyszli i połamali nogi pierwszemu i drugiemu, którzy z Nim byli ukrzyżowani. A skoro podeszli do Jezusa i zobaczyli, że już umarł, nie łamali nóg Jego, ale jeden z żołnierzy otworzył włócznią Jego bok, a natychmiast wypłynęła krew i woda" (J 19,31-34). "Nikt zaś z nas nie żyje dla siebie i nikt nie umiera dla siebie, jeżeli bowiem żyjemy, żyjemy dla Pana; jeżeli zaś umieramy, umieramy dla Pana. I w życiu więc i w śmierci należymy do Pana" (Rz 14,7-8).

O niebieska Pani Tyś pełna boleści gdy trzymasz w świętych rękach Swego Syna i obmywasz łzami Najświętsze rany te, które zadały nasze grzechy, złości.

Święta Matko Odkupiciela, której duszę przeniknął miecz boleści, wyjednaj nam u Syna odpuszczenie grzechów i uproś łaski zbawienia. Pomnij, że Syn Twój oddał Ci, jako Matce wszystkich, za których przelał Krew Swoją. Okaż się nam Matką, która zna dzieci swoje. Zna ich nędzę, troski i smutki, ich walki, słabości i klęski, a zarazem weź nas w swoją obronę i nieustannie zwracaj się za nami do Swego Syna, a naszego Pana, który Duszę Swoją położył za nas, abyśmy osiągnęli życie wieczne.

*Przez Twoje, Chryste, z krzyża zdjęcie,
Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie

Któryś za nas cierpiał rany...

STACJA XIV - Pan Jezus złożony w grobie

*Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Ciebie,
Żeś przez krzyż swój święty świat odkupić raczył.

"Józef z Arymatei i Nikodem wzięli ciało Jezusa i obwiązali je w prześcieradła z wonnościami, jak jest zwyczajem u Żydów. A na miejscu, gdzie Go ukrzyżowano, był ogród, w ogrodzie zaś nowy grób, w którym nikt jeszcze nie był położony. Tam tedy, z powodu żydowskiego dnia przygotowania, złożyli Jezusa". (J 19,38-42).
"Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity. Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne" (J 12,24-25). "Jeżeliśmy z Chrystusem umarli, wierzymy, że również z Chrystusem żyć będziemy, wierząc, że Chrystus, powstawszy z martwych, więcej nie umiera, śmierć więcej już nad Nim nie zapanuje" (Rz 6,8-9).

Najbliżsi uczniowie wraz z Matką Bolesną składają martwe Ciało w nowym grobie. I tak z wielkim bólem, żegnają się z Panem, który wybawił świat od śmierci wiecznej.

Panie Jezu Chryste, drogi Odkupicielu, wysławiamy Cię i dzięki Ci składamy, żeś nas Swoją męką i śmiercią odkupił z grzechu, abyśmy mogli otrzymać życie wieczne. Błagamy Cię zarazem, aby męka Twoja wydała w duszach naszych stokrotny owoc, ktorego wyrazem będzie nasze życie według Twoich przykazań, a dniu Zmartwychwstania Twego słowa: "Pójdźcie błogosławieni Ojca mego, i posiądźcie Królestwo przygotowane wam od założenia świata".

*Przez Twoje, Chryste, do grobu złożenie,
Ciebie prosimy, wysłuchaj nas Panie.

Któryś za nas cierpiał rany...

SANKTUARIUM NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU I MĘKI PAŃSKIEJ

HISTORIA

W malowniczym wąwozie rzeki Kwielii, 5 kilometrów na południowy zachód od Dobrego Miasta, leży licząca ok. 500 mieszkańców stara, wzmiankowana już w XIII wieku wieś Głotowo, która słynie z Sanktuarium Najświętszego Sakramentu i Męki Pańskiej. Głotowo wzmiankowane było po raz pierwszy w 1290 roku. Jeszcze w XIII wieku postawiono tu drewniany kościół. W roku 1313 powstała tu parafia, a w rok później bp Eberhard z Nysy wystawił dokument lokacyjny dla tej wsi. W roku 1343 bp Herman przeniósł do Głotowa z Pierzchał koło Braniewa siedzibę Kapituły Kolegiackiej. I choć w cztery lata później Kapituła ta została przeniesiona do Dobrego Miasta, przez długi czas kościół w Głotowie pozostał jej świątynią macierzystą. Aż do roku 1810 prepozyt Kapituły Dobromiejskiej był jednocześnie proboszczem w Głotowie. W pierwszej połowie XIV wieku powstało tu Sanktuarium Eucharystyczne. Według tradycji, mieszkańcy tej osady przed najazdem Litwinów, wspomaganych przez Prusów opuścili swoje domostwa, a Najświętszy Sakrament wynieśli z kościoła i w pewnej odległości zakopali w ziemię. Po zniszczeniu osady i spaleniu kościoła, po wielu latach jeden z rolników orząc wołami ziemię wyorał Przenajświętszą Hostię. W miejscu tym wybudowano kościół kamienny, do którego wkrótce zaczęli przybywać pielgrzymi, aby oddać cześć Jezusowi ukrytemu w Eucharystii. Sława świętego miejsca szybko rosła i dlatego też w latach 1722-1726 wybudowano większy istniejący do dzisiaj kościół pw. Najświętszego Zbawiciela. Barokową świątynię konsekrował bp Krzysztof Szembek.

Kościół wzniósł Krzysztof Reimers z Ornety, ołtarz główny wykonał Jan Krüger z Królewca. W roku 1730 bp Szembek koronował też w Głotowskim kościele łaskami słynący obraz Matki Bożej Częstochowskiej będący kopią Jasnogórskiego wizerunku Marii. Niestety, obraz ten nie zachował się do czasów współczesnych. Bogate wnętrze świątyni, rzeźby, obrazy, przedstawiają świętych, postacie biblijne i związane są z kultem Najwiętszego Sakramentu. Zachwyca głęboka teologia Eucharystii przedstawiona w pięknych secesyjnych witrażach oraz w polichromii na suficie kościoła. Obok świątyni w malowniczym, porośniętym krzewami i przedzielonym strumieniem wąwozie, znajduje się wspaniała Kalwaria Wamińska. Wybudowana została w latach 1878- 1894. Inicjatorem jej budowy był mieszkaniec Głotowa Jan Merten, który w tym celu odbył pielgrzymkę do Jerozolimy. Przywiózł ze sobą jako relikwie kamyczki z poszczególnych stacji Drogi Krzyżowej, które umieszczono pod szklanymi kloszami w każdej kapliczce. Co do długości i ukształtowania terenu, Kalwaria Warmińska naśladuje Jerozolimską Drogę Krzyżową. W murowanych z kamienia i cegły neoromańskich i neogotyckich kapliczkach znajdują się artystycznie wykonane rzeźby, ukazujące naturalistycznie mękę Chrystusa Pana. Kalwaria zachwyca pięknem zabytków i malowniczym położeniem. Wąwóz pod Kalwarią wykopano ręcznie staraniem całej Diecezji Warmińskiej. Ogromnie troszczono się, aby wiernie naśladować długość i nachylenie drogi Chrystusa na Golgotę. pracami kierował proboszcz Ferdynand Egelbrecht, a po jego śmierci w roku 1893 ks. Donald Steisohn. Kalwaria poświęcona została 18 Maja 1894., a już w rok później Papież Leon XIII udzielił przywileju odpustu zupełnego każdemu wiernemu, który odprawi tu Drogę Krzyżową, w ciągu siedmiu dni przystąpi do Spowiedzi i Komunii św.,

odmówi “Wierzę w Boga”, pomodli się w intencjach Ojca św. i nie ma przywiązania do żadnego grzechu. Do Głotowa kilkakrotnie przyjeżdżał Biskup Warmiński ksiądz prymas kard. Józef Glemp. Już zaledwie kilka tygodni po swojej sakrze wziął udział 28 Maja 1979 r. w zjeździe kapłanów. Później uczestniczył w odpuście Podwyższenia Krzyża Świętego, a w roku 1980 wygłosił tu homilie na pogrzebie wielce zasłużonego dla tej parafii ks. Januarego Kuśmierczyka. Przemawiając 2 marca 1981 roku w kościele pw. Najświętszego Zbawiciela w pobliskim Dobrym Mieście podczas instalacji nowych kanoników bp Józef Glemp powiedział jakże znamienne słowa: “Dawniej Kapituła z Głotowa przyszła do Dobrego Miasta a moim pragnieniem jest to, aby i dziś Kapituła Dobromiejska swoje oczy, a także kroki skierowała z Dobrego Miasta do Głotowa, żeby też więź starożytna i teraz była nawiązana. Żeby w uroczystościach głotowskich Kapituła Dobromiejska miała swój udział i żeby mogła się zaznaczyć” (Bp Józef Glemp “Słowo Boże nad Łyną” Olsztyn 1991). Następcy księdza prymasa w Świętym Kościele Warmińskim bp Jan Obłąk i obecny ordynariusz również służyli słowem Bożym w głotowskim sanktuarium. Główne odpusty odbywają się w niedziele po uroczystościach Bożego Ciała, a także w niedziele po święcie Podwyższenia Krzyża Świętego.

DIE GLOTTAUER WALLFAHRTSKIRCHE

Das eucharistische Sanktuarium in Glottau reich in seinem Anfängen bis in die erste Hälfte des 14. Jahrhunderts zurück. Die Legende berichtet, dass die Einwohner dieser Ortschaft aus Furcht vor einem drohenden Einfall der heidnischen Litauer das Allerheiligste Altarsakrament in den Boden vergraben haben. Der Ort wurde tatsächlich verwüstet und verbrannt.

Nun geschah es, dass viele Jahre später ein Bauer, der mit einem Ochsengespann das Feld bestelle, eine Hostie herauspflügte. Bei ihrem Anblick fielen die Tiere auf de Knie. Auf dieses Wunder hin beschloss man sofort, an dieser Stelle eine gemauerte Kirche zu errichten, die unverzüglich zu einem Wallfahrtsort wurde.

In der zeit vor 1343- 1347 wurde diese Kirche zum Sitz des Kollegialkapitels erhoben und war anschließend ein Präpositum dieses Kollegiats. Bereits zu Beginn des 18. Jahrhunderts vermochte diese Kirche die herbeiströmenden Pilgerscharen nicht mehr fassen, und der ermländische Bischof Krzysztof Szembek beschloss deshalb im Jahre 1722 ein neues größeres Gotteshaus im Stile des damals herrschenden Barocks zu errichten. Dieser Bau steht bis auf den heutigen Tag. Sein Bauemeister war Krzysztof Reimers von Wormditt.

Der Hochalter der Kirche ist das Werk von Johann Krüger aus Königsberg, und das mit Skulpturen und Bildern reich ausgestattete Innere der Kirche versinnbildlicht biblische Gestalten und Heiligenfiguren, die im engen Zusammenhang mit dem Allerheiligsten Altersakrament stehen.

Erstaunlich ist auch die tiefgründige, eucharistische Theologie, die hier sowohl in den prächtigen bunten Glasmalereien der Fenster (Jugendstil) als auch in der herrlichen Polychromie der Kirchendecke ihrem Ausdruck findet.

DER ERMLÄNDISCHE KREUZWEG

In unmittelbarer Nähe der Kirche, in einer malerischen, mit Bäumen bestandenen Schlucht, die von einem munteren Bächlein mitten durchflossen wird, befindet sich der in seiner Art einzige ermländische Kreuzweg, gemeinhin als ermlandische Kalvarie bezeichnet.

Diese Kreuzweg verdank eine Enstehung dem Eifer eines aus Glottau stammenden Bürgers, von dem man annimmt, dass ein Teilnehmer einer Pilgerfahrt nach Jerusalem und dem Heiligen Lande gewesen sei. Die Errichtung dieses Leidensweges Christi enfählltauf die Jahre 1878- 1894. In seiner Gesamtlange und auch in der Terraingestaltungist er eine getreue Nachahmung des Leidensweges unseres Heilandes zu Jerusalem. In den aus Steinund Baksteinen erbauten neoromanischen und neogotischen Stationskapellen befinden sich künstlerich wertvolle Skulpturen und Figuren, die in naturalistischer Weise das Leiden Christi darstellen. Auf Grund seiner einzigartigen und malerischen Lage als auch seiner historisch wertvollen Baudenkmäller übt dieser Kreuzweg auf jeden Besucher einem unwwiderstehlich ergreifenden Eindruck aus.

Ferentron w kościele. Miejsce, gdzie uklękły woły

Kościół barokowy z 1726 r.

Fresh w kościele. “Ludzie adorują Najświętszy Sakrament”

Na suficie kościoła fresk przedstawiający “Klęczące woły”- znalezienie hostii

PRZYBYWAJĄCE GRUPY PIELGRZYMÓW PROSZĘ ZGŁASZAĆ
U KS. KUSTOSZA W BUDYNKU PLEBANII

Na miejscu “herbaciarnia” dla pielgrzymów, przewodnik, pamiątki.
na miejscu Dom Pielgrzyma **“Jerozolima”** na 100 miejsc noclegowych z możliwością taniego wyżywienia dla grup zorganizowanych.

Adres korespondencyjny:
RZYMSKOKATOLICKA PARAFIA
P.W. NAJŚWIĘTSZEGO ZBAWICIELA
Głotowo 38, 11-040 Dobre Miasto.
Tel. 89 616 12 93, 606 140 178.
internet: www.glotowo.pl
e-mail: mproszek@op.pl
konto: **WBS 19 8857 1041 3004 0400 1528 0001**

INFORMACJE DLA PIELGRZYMÓW

Uroczystości odpustowe w Głotowie odbywają się:
- w pierwszą niedzielę po uroczystości Bożego Ciała
- w pierwszą niedzielę po uroczystości Podwyższenia Krzyża Św. (po 14 września)

Msze św. w Sanktuarium Najświętszego Sakramentu:
- w każdą niedzielę o 8^{30} i 11^{00}
- codziennie wieczorem o 18^{00}

Nabożeństwo Drogi Krzyżowej:
- w każdy piątek Wielkiego Postu o 17^{00}- Godziny Miłosierdzia Bożego
- w dniu odpustu o 10^{00}

Imprimatur
Kuria Archidiecezji Warmińskiej 334/202, Olsztyn, 14. 05. 2002
Wikariusz Generalny + Jacek Jezierski

Foto:
Czesław Gawinkowski

Druk:
Grafko Krzysztof Kocenko